

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[آرم محفل روحانی ملی بهائیان ایران]

نمره: ۵۶۴؛ تاریخ: ۱۱ شهر الکلّمات ۱۰۱، مطابق ۱ مرداد ماه ۱۳۲۳

جناب آقای ساعد، نخست‌وزیر

چنان‌که بر خاطر محترم عالی مکشوف و واضح است، جمع کثیری از ایرانیان به تحریک متنفّذین و رؤسای دین علی‌العمیا و بدون رسیدگی و تحقیق از دیر زمانی کینه بهائیان را در دل پرورانیده و هر وقت که موقع را مناسب و مقتضی تشخیص داده‌اند، کمر به اذیت و آزار آنان بسته و از هیچ اقدام خصمانه‌ای حتّی قتل و غارت فروگذار ننموده و در طیّ مدّت یک قرن که از آغاز این ظهور می‌گذرد، بیش از بیست هزار نفر را کشته و خانمان یک‌صد هزار نفر را به باد فنا و نیستی داده‌اند. مندرجات کتب تاریخیه شرقیه و غربیه مانند جلد قاجار از ملحقات (ناسخ‌التواریخ) و (روضه‌الصفای ناصری) از کتب تاریخی درباری و جریده (وقایع اتفاقیه) منطبعه طهران و تألیفات لرد کورزون و مسیو نیکلا و کنت گوینو و دکتر جینی و مارکهام و سر فرانسس یونک هازبند و لیدی شیل و کثیر من امثالهم، گواهی ناطق بر صدق این مدّعی است و اگر گاهی در کشور مقدّس ایران بهائیان قرین امنیت و رفاه بوده‌اند و نفوس مغرضه متعرّض مال و جان آنان نگردیده‌اند، ترس از مجازات دولت و بیم از سطوت و قدرت حکومت بوده و هر زمان که عامّه ناس دولت وقت را ضعیف و یا مأمورین حکومت را با خود در دشمنی با بهائیان همراز و همداستان دیده، بلادرنگ آتش فتنه و فساد را مشتعل و دست به خون آن بیچارگان آورده‌اند. چنان‌که اخیراً نیز روحانیون و متعصّبین که خود را آزاد دیده و در بعضی از نقاط مأمورین دولت را در مخالفت با بهائیان با خویش هم‌آواز تشخیص داده‌اند، مجدّاً به تحریک لچاره و عوام‌النّاس پرداخته و آنان فجایع دوران گذشته را تکرار و به عناوین مختلفه این گروه مظلوم را دچار اذیت و آزار نموده علاوه بر ضرب و شتم و نهب و غارت به اعمالی مرتکب گردیده‌اند که نویسنده از تحریر و خواننده از قرائت آن شرم خواهد نمود. شمه‌ای از اعمال رذیله مفسدین و مرتکبین طیّ نامه‌های عدیده به اطلاع جناب عالی رسیده و استدعای جلوگیری از مظالم و تعدّیات وارده گردیده است. اخیراً به جای اسکات اشرار و مفسدین و جلوگیری از حرکات وحشیانه مغرضین و متعصّبین، متأسفانه دستوری متّحداً از مقام نخست‌وزیری خطاب به کلیّه وزارت‌خانه‌ها صادر گردیده که (در بین میلغین بهائی و سردسته‌های آنها، غالباً از مأمورین و مستخدمین دولت وجود دارد که عملیات و مداخله آنان در شهرستان‌ها موجب پیش‌آمدهای سوء می‌گردد. چون به موجب ماده ۸ قانون استخدام کشوری، اعمال و نظریات سیاسی در امور اداری و تبلیغات بر ضدّ مذهب رسمی مملکت و یا علیه حکومت ملی به کلی ممنوع و موجب انفصال است، بنابراین مقتضی است دستور فرمایند برای جلوگیری از تبلیغات مأمورین و مستخدمین آن وزارت‌خانه اقدامات اکید به عمل آورده و در صورت تخلف، طبق مقرّرات قانون عمل نمایند.)

مندرجات دستور متّحداً مزبور، کاملاً برخلاف واقع و حقیقت است و این محفل بر حسب وظیفه وجدانی به کمال صراحت و صرامت مطالب آن را جدّاً تکذیب می‌نماید. زیرا افراد بهائی عموماً بر حسب معتقدات دینیّه از مداخله به امور سیاسی به نهایت شدت ممنوع و ورود در این‌گونه امور را ذنبی عظیم و گناهی جسیم دانسته، مرتکبین به این اعمال را ابداً بهائی نشناخته، بر ضدّ مذهب رسمی مملکت تبلیغاتی نکرده و شارع آیین خویش را موعود اسلام و خود را مصدّق و حامی حقیقت شاخصه شریعت مقدّسه حضرت سیّد الانام دانسته، هیچ‌گاه به اقدامی که خارج از دایره روحانیّت صرفه محضه باشد، مبادرت نورزیده و در طیّ یک قرن از این جهت امتحان خوبی داده و دوست و دشمن را بر این حقیقت واضحه معترف ساخته‌اند. حال اگر اشرار و مفسدین که قلوبشان بر اثر تحریکات و تبلیغات متنفّذین و رؤسای دین مملوّ از بغض و عداوت نسبت به بهائیان است و همواره مترصد و منتظر فرصت مناسب برای روشن کردن آتش فتنه و فساد می‌باشند، در چنین موقع دقیق که احزاب مختلفه به عناوین متعدّده در صدد بهانه‌جویی و اجرای اغراض شخصیّه‌اند، اطلاع حاصل نمایند که دولت وقت و مقام ریاست وزرا چنین دستوری عاری از حقیقت بر

خلاف واقع صادر نموده، به چه اقدامات شرم‌آوری مرتکب خواهند شد و در گوشه و کنار مملکت و نقاط دور از مرکز چه سوء تعبیراتی از این منشور خواهند نمود و چگونه علیه بهائیان مظلوم به عناوین مختلفه قیام خواهند کرد. به قول شاعر:

حریف مجلس ما خود همیشه دل می‌برد علی‌الخصوص که پیرایه‌ای بر او بستند

به نظر این محفل صدور این قبیل دستورات از طرف دولت، تحریک مستقیم مفسدین و مغرضین به قیام علیه بهائیان است و این شیوه به کلی منافعی با حفظ آرامش و سکون و امنیت مملکت و حفظ حقوق اقلیت است که تا آن درجه شخص شخیص جناب‌عالی بدان علاقمندید و کاملاً مباین با دستوراتی است که سابقاً برای حفظ یک عده رعایای مظلوم از آن مقام محترم صادر گردیده است و بیم آن می‌رود که اگر این مکتوب متحدالمال به ولایات برسد و مورد سوءتعبیر و تفسیر قرار گیرد (که البته قرار خواهد گرفت)، عملیاتی از مفسدین سرزند که به راستی موجب شرمساری و روسیاهی جامعه ایرانی در انظار بیگانه و آشنا گردد. این است که برای حفظ جان و مال عده‌ای از رعایای صدیق و حمول و آرام این مملکت که جز صداقت و امانت و اطاعت از آنان عملی سر نزده و هرگز کوچکترین قدمی بر خلاف مصالح ملک و ملت برنداشته‌اند. از آن مقام محترم که مسؤولیت شدیداً مستقیمه وقوع هرگونه حوادث را متحمل‌اند، استدعا می‌نماید بذل توجهی بفرمایند که این سوءتفاهم مرتفع و این دستور عجیب که در هیچ دوره‌ای از ادوار گذشته حتی در دوره ظلمانی حکومت ناصرالدین‌شاه نظیر آن خطاب به ادارات نسبت به بهائیان صدور نیافته ملغی گردد و بدین‌وسیله از تعدیات و تضییقات جدیده نسبت به بهائیان جلوگیری شود. با تقدیم احترامات فائقه.

منشی محفل روحانی ملی بهائیان ایران، علی‌اکبر فروتن

[امضاء: علی‌اکبر فروتن]، [مهر: محفل روحانی ملی بهائیان ایران، سنه ۹۱]

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]